

6. (Statsbanerne. Konstruktører).

København, den 20. November 1907.

Til Udvalget for „Lov om Lønninger m. v. for Tjenestemænd ved Postvæsenet, Statsbanerne, Telegraf- og Toldvæsenet.“

Undertegnede Konstruktører ved Statsbanerne tillade sig ved nærværende at ansøge om, at „Konstruktører“ (hvis Antal kun er 3) i „Lov om Lønninger m. v. for Tjenestemænd ved Postvæsenet, Statsbanerne, Telegraf- og Toldvæsenet“ maa blive ansatte i en højere Lønningsklasse end Forslagets 16de, og tillade vi os i den Anledning at anføre, at den nu gældende Begyndelseslønning for Konstruktører er fastsat den 1. April 1884 og ikke i de siden da forløbne 23 Aar er undergaaet nogen som helst Forbedring, uagtet ny Lønningsreglementer af Hensyn til de stigende Priser paa alle Livsformødenheder ere indførte 4 Gange siden 1884, nemlig i 1887, 1892, 1898 og 1903, medens det foreliggende Forslag, ved hvilket Tantiemen udlignes, kun i det Tilfælde, at Udbyttet fremtidig ikke vil stige, bringer en yderst ringe Forbedring.

Ved Statsbanernes Lønningslov af 1903 rykkede samtlige Fuldmægtige, der hidtil havde staaet i Klasse med Konstruktører, een Klasse op, medens Overassistenten, Godsekspeditorer, Overbane- og Telegrafmestre, der alle ligeledes vare i samme Klasse som de 3 Konstruktører, deltes i 2 Grader, hvoraf den ene straks rykkede op sammen med Fuldmægtigene og den anden ved senere Ansættelse i 1. Grad aabnedes Adgang til lignende Oprykning. Ved det nu foreliggende Forslag er den ene Halvdel af Overbane- og Telegrafmestre endogsaa ansat i 18de Lønningsklasse — 2 Klasser højere end Konstruktører, der hverken i 1903 erholdt eller nu er foreslaaet givet nogen Forbedring i deres Stilling.

Da vi have været ansatte ved Statsbanerne siden henholdsvis 1881, 1881 og 1896, maa vi anse det for givet, at Konstruktørstillingen er at betragte som en Slutstilling; men en saadan Forudsætning synes ikke at være lagt til Grund for Konstruktørernes Ansættelse i 16de Lønningsklasse, der i hvert Fald for de andre Tjenestemænd i samme Klasse absolut maa betragtes som en Overgangsstilling, idet Klassen næsten udelukkende omfatter Tjenestemænd af 2den Grad, hvilke altsaa efterhaanden ville overgaa til 1ste Grad og derved rykke 1 à 2 Lønningsklasser op, kun for Konstruktørerne er denne senere Oprykning udelukket.

Idet vi tillade os at indsende nærværende Ansøgning, formene vi tillige at turde støtte denne paa, at Tegnernes Oprykning i 1903 af Rigsdagens Udvalg (Rigsdagstidende 1902—03, Tillæg B. Spalte 1608) motiveredes ved „at de derved vilde faa en Løn omtrent i Lighed med, hvad der bydes Tegnere ved private Institutioner, samt, at da deres Antal kun er 7, vil den finansielle Rolle være af ringe Betydning,“ idet vi formene, at den samme Motivering vil kunne anvendes overfor Tegnestuernes Konstruktører samt, at da Antallet her kun er 3, vil den ansøgte Oprykning være af endnu ringere Betydning i finansiell Henseende.

Tegnernes Oprykning i 1903 havde i øvrigt den ret mærkelige Følge, at ingen af de ansatte Konstruktører endnu have naaet den Løn, som tilkommer Tegnere efter 16 Aars Tjeneste, uagtet vi have været ansatte i indtil 17½ Aar som Tegner og 10 Aar som Konstruktør. Havde ovennævnte Udvalgs Sammenligning mellem Tegnernes Stilling her og ved private Institutioner ogsaa udstrakt sig til Konstruktørerne, vilde Lønansættelsen i 1903 sikkert være bleven en ganske anden. Det skete ikke; men vi nære det Haab, at det nu nedsatte Udvalg vil forbedre vor Stilling, saaledes at vi atter blive ligestillede med dem, med hvem vi tidligere havde fælles Lønningsvilkaar og vedblivende have ligestillet Tjeneste, idet vort Forhold til Tegnestuerne netop svarer til Fuldmægtigenes lige overfor Skrivestuerne.

Ærbødigst

Ch. Pedersen Dan. P. Kirck. P. Emil L. Sørensen.